

til at svare derpaa. Jeg skal derfor tillade mig at citere et Par Linier af det, der staar bag efter de Oplysninger, jeg da gav. Der staar nemlig i det Skrift, jeg henviste til: „Havde Fjorden paa den Tid staaet i Forbindelse med Havet, vilde man sandsynligvis ikke have givet saa stor en Sum for Fiskeriet; thi vel er Aalefiskeriet i Fladesø ikke ubetydeligt, men Ferskvandsfiskeriet paa Fjorden er ogsaa af stor Vigtighed, og det bliver ved en saadan Forbindelse tilintetgjort“. Det forekommer mig, at det af disse Udtalelser fremgaar tilstrækkelig tydeligt, at det ikke alene var om Fiskeriet i Gaardhus Mølleaa og til Dels fra Flade Sø, men netop Fiskeriet fra Fjorden, Talen var om.

Det var det, jeg gerne vilde rette samtidig med, at jeg fik Ordet i denne Sag. Det er jo saa i det foreliggende Forslag foreslaaet at ophæve de laasede Vande i Limfjorden. Naar man ser hen til en saadan Bestemmelse som Ophævelsen af de laasede Vande eller navnlig Lukningen af Vandene derovre, skulde man tro, at det især kom den Fiskerbefolkning paa tværs, der boede inden for den Ramme, som de laasede Vandé omfattede. Men det er ikke Tilfældet. Nu er her jo foreslaaet, at vi skulle lukke op for Vandene fra 15. Maj til 15. August; og for den vestlige Del af Limfjorden er Forholdet det, at de laasede Vande, der forhen have eksisteret, blive fuldstændig frigivne til fri Benyttelse. Det er nemlig ikke saaledes, at Fiskerne omkring de Vande sværme for at faa Vandene lukkede op, i alt Fald ikke i den østlige Del af Limfjorden. Jeg er selvfølgelig ikke imod, at vi lukke op i den vestlige Del af Limfjorden indtil Løgstør. Det er derfra Kravene ere komne om at faa lukket de laasede Vande op, men det kan derfor være meget heldigt at beholde Lukningen af Vandet fra Løgstør Grunde til Hals, idet Fiskerne der allesammen sætte Pris paa at beholde de laasede Vande. Jeg tror ikke, at en af Hundrede ønsker Oplukningen af Vandene, det er absolut sikkert. Da Kommissionen var derovre sidste Efteraar, da talte de jo sammen med en Del af Fiskerne, men, saa vidt jeg ved, talte de ikke med nogen fra den østlige Del af Limfjordens Fiskere, de havde vist ingen Sammenkomst med nogle af Fiskerne fra Løgstør til Hals. Det havde vist ikke været af Vejen, om de havde gjort sig den Ulejlighed at snakke med dem ogsaa, det havde absolut været paa sin Plads. Fra den østlige Del af Limfjorden vare vi heller ikke saa heldigt

stillede, at vi havde en Repræsentant i Kommissionen, medmindre vi skulde henregne Amtmanden for Hjørring Amt til særlig at repræsentere os, det ved jeg ikke, men det var da i alt Fald den eneste. Jeg vil nu anbefale det kommende Udvalg at tage under Overvejelse, om der ikke var en Mulighed for at beholde de laasede Vande, i ethvert Tilfælde til Fiskerne fremkomme med Krav om at faa dem lukkede op, thi saa er det jo ganske naturligt, at de blive lukkede op. Naar Fiskeriet i Limfjorden har været saa ualmindelig godt, og det er vort rigeste Fiskevand i Danmark, saa har det ganske sikkert sin Grund i de Bestemmelser, der have været truffne baade med Hensyn til Fiskeri med Vaad og med Hensyn til Maskebestemmelserne for de Fiskeriredskaber, der have været brugte i Limfjorden, derom kan der vist ikke disputeres. Der kunde desuden være en særlig Grund til at bibeholde Vandet fra Løgstør og Østen ud som laaset Vand, idet nemlig enhver ved, at det er den Del af Fjorden, som er ualmindelig snæver. Naar vi regne de tre smaa Bredninger fra Beistrup, Nibe og Gjøl, er Bredden paa de bredeste Steder af Fjorden kun nogle Hundrede Favne.

I det foreliggende Forslag er der ogsaa truffet en Bestemmelse om, at Rejerusernes Radgarn bliver forøget fra 20 til 40 Alen. Jeg ser nu ikke nogen særlig Grund til at begunstige Rejerusefiskeriet saa meget, skønt jeg heller ikke just har noget derimod. Dersom Sagen var den, som det synes at fremgaa af Forslaget, og som det ogsaa fremgaar af Loven af 5. April 1888, at der kun sættes een Rejeruse paa Stedet, men Forholdet er jo et andet, det er jo slet ikke Tilfældet. Rejeruserne anbringes nu ganske som Aaleruserne, 5—6—7 Stykker ud for hverandre, hvor der er Plads og særlig Lejlighed til at fiske. Den ene Rejeruse staar lige mod den andens Radpæl i en ret Linie ude fra Dybden ind mod Grunden, saa langt der er Plads dertil, og derfor synes jeg ikke, at der er tilstrækkelig Anledning til at forlænge Radens Længde til det dobbelte, men er det den almindelige Mening, er der jo ikke noget at sige til det. Det forekommer mig ikke, at der er ret meget ved at begunstige et Redskab, der i den Grad er i Stand til at tage alt med, baade Reyl og Krat, som netop Rejerusen. Vi faa vel nu denne Bestemmelse om, at Undermaalsfisk ikke maa føres i Land, men denne Bestemmelse tror jeg ikke vil faa stor Be-